

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Petr Karola: „Problematika tzv. církevních restitucí po roce 1989“

Diplomová práce vypracovaná Petrem Karolou má rozsah 149 stran samotného textu, 15 stran seznamu zdrojů, od literatury, přes právní předpisy, jak vnitrostátní, tak i evropské a mezinárodní, až po judikaturu, dále 35 stran příloh a 2 strany anglického shrnutí. Z tohoto hlediska překračuje požadavky kladené na diplomové práce. Práce je velmi dobře členěna, je přehledná a srozumitelná. Opomenut není bohatý seznam použité literatury (jeho rozsah je uveden výše), se kterou autor při psaní pracoval a na kterou řádným způsobem v textu odkazuje.

Autor si vybral téma v současné době opět velmi aktuální. Zároveň se jedná o téma prakticky nezpracované. V tuto chvíli, pokud je mi známo, v České republice neexistuje předložená diplomová práce na toto téma. Pokud se jedná o odborné zpracování, potom komplexní kritická práce také neexistuje. Autor si tedy vybral téma nezpracované, z povahy věci z velké části nové, a také téma společensky významné a v neposlední řadě i složité. Jedná se tedy z hlediska práce o výběr ideální, kdy práce může přinést nové poznatky. Zároveň se však jedná o výběr, který na autora klade velké nároky.

Pokud se jedná o zpracování, autor k tématu přistoupil komplexně a zpracoval je ze všech hledisek. Ve vybraném tématu se stýkají aspekty ústavněprávní, (ústavně)politické, státovědné, dotýká se oblasti práva mezinárodního, Evropské unie, civilního a správního práva českého, neopominutelné jsou souvislosti historické teoreticko-právní nebo společenské.

Jestliže by čtenář dospěl k závěru, že některé, zejména historické pasáže v práci zpracovány nejsou, stalo se tak v obecné rovině na můj výslovný pokyn. Historický výklad vzájemného vztahu státu a zejména katolické církve může být velmi rozsáhlý a přesáhl by možnosti zpracovávaného tématu. Podobně by tomu bylo v případě právního rozboru charakteru vlastnického práva jednotlivých církví a náboženských organizací v jednotlivých obdobích měnících se vztahů mezi nimi a státem. Mou podmínkou pro vedení práce na toto téma bylo, že se nebude jednat o práci historickoprávní, ale bude se jednat o práci týkající se platného práva, s důrazem na ústavněprávní aspekty. Jsem přesvědčen, že se autorovi podařilo nalézt vhodný poměr, kdy se historický výklad stává východiskem celé práce, ale nedomínuje jí, a přitom tím netrpí komplexnost pojetí.

Autorovým cílem bylo důkladně analyzovat problematiku tzv. církevních restitucí v celém jejich rozměru a zasadit je do širšího kontextu a v jeho rámci je hodnotit. Tento záměr je třeba vysoce ocenit a také se jej podařilo zcela splnit. Autorovi se podařilo celou problematiku podchytit ve všech výše uvedených aspektech, a to systematicky, přehledně a kriticky, avšak nezaujatě. Tímto způsobem autor odhaluje čtenáři mnoho souvisejících skutečností, z nichž mnohé ve veřejném diskurzu nejsou dosažitelné.

Za mimořádně přínosné považuji to, že autor shromáždil řadu podkladů a dokumentů, které běžně nejsou dostupné, ale pro posouzení zkoumané problematiky jsou nezbytné.

Jak již bylo uvedeno, práce má logickou strukturu, je dobře srozumitelná, přehledná a čtivá. V širším kontextu diplomových prací podle mého názoru vysoce překračuje obvyklý průměr.

Osobně velmi oceňuji autorův důkladný a systematický přístup a řádné hodnocení způsobu úpravy tzv. církevních restitucí v jejich širokých souvislostech. Podle mého názoru autor zvládl zpracovat toto kontroverzní téma na vysoké úrovni, prokázal schopnost nezávislé úvahy, interpretace a aplikace právních předpisů. Předkládaná práce nabízí čtenáři mnoho podnětů a naznačuje, že přijetím zákona č. 428/2012 Sb. otázka tzv. církevních restitucí nebyla uzavřena, ale naopak se řada otázek nově objevila.

Pro obhajobu nekladu žádnou otázku, přenechám tuto úlohu případně oponentovi.

Závěrem mohu konstatovat, že autor při psaní postupoval samostatně, metodicky a důkladně. K práci nemám žádné další připomínky. Práci považuji za mimořádně zdařilou, plně způsobilou k obhajobě a také jí k obhajobě doporučuji.

Připravil: JUDr. Jan Kudrna, Ph.D.

Praha, 24. dubna 2014.